

Не могу они толико да нам узму, колико ми можемо да ођутимо и да дамо!

Пише: Михаило Меденица
уторак, 23 јануар 2024 04:03

Отимају нам цркве- ћутимо.

Ћутали смо и кад су гореле.

Не би гореле да нисмо ћутали.

Не бих их отимали да не ћутимо.

Ћутаћемо док нам је гаћа на гузици- гузица је најскупља српска реч!

Море, ћутаћемо и гологузи, шта нам тешко.

Нек свира северац преко гузица, не мари, гологузи али чиста образа...

Образа је остало таман за још неколико шамарчина, коме год се прохте да нам их свеже.

А, може ко хоће, задња белосветска битанга, није проблем, нек шамара- ми јуначки ћутимо!

Не могу они нама да узму колико ми можемо да дамо.

Не могу они толико да нам узму, колико ми можемо да ођутимо и да дамо!

Пише: Михаило Меденица
уторак, 23 јануар 2024 04:03

Ваљда се водимо оном: „наше је само оно што смо дали“, па, ето, што више дамо – више ће нам остати, јел да?

Нек иде заветна светиња, нек иде Република Српска, нек иде Црна Гора (Републику Српску Крајину више и не помињемо), само нек нам не дирају гузице јер- најскупљу српску реч не дамо, тако нам ћутње!

Не може Србије да буде мало колико ми можемо да се шћућуримо у њој!

Две шаке земље да остану- доста је.

Не могу они толико да нам узму, колико ми можемо да ођутимо и да дамо!

Пише: Михаило Меденица
уторак, 23 јануар 2024 04:03

За велику ћутњу, страх и тишину не треба много, колико да се гузица негде пригрне, не мора ни цела...

Отимају нам, пале, руше, рашћерују...немоћни да шта друго ураде противу наше ћутње.

Величанствене ћутње!

Као што нико, никада ћутао није.

Ни један народ на овом Божијем шару, никада!

Ћуте и преци на нас, прећутаће нас и потомци.

Шта да кажу: „Преци смо и потомци гузица! Славних ћутача који су јуначки јуришали на кафиће и кафане да одбране оно што им гузици припада“!

Богу се молимо а себе волимо, једино себе!

Свак за себе па колико другоме не ваља мени је боље.

Где ко проговори расчеречимо га ћутњом, за пример.

Где ко занемоћа- притрчимо да отмемо шта му је остало ћутње, никад довољно ваљане тишине.

Не могу они толико да нам узму, колико ми можемо да ођутимо и да дамо!

Пише: Михаило Меденица
уторак, 23 јануар 2024 04:03

Не дамо те Косово и Метохијо!

Ваљда видиш колико пострадасмо за тебе у пијанствима и мамурлуцима!

Видиш ли колико ти певаљки на столу кличе док јој заветно, видовдански, тапацирамо сисе, све оним највећим новчаницама!

Не дамо вас прекодринска и морачка браћо и сеје миле- ћутаћемо за вас најтврђе, па да видимо ту силу која ће нас натерати да проговоримо?!

Ако је Дрина граница- попићемо је, наручити још коју песму, још коју туру да сперемо ту Дрину и фајронт.

Ћутаћемо и догодине у Призрену да нас Призрен не чује и не порадује нам се.

Није то догодине баш догодине.

Ћутаћемо док лажу колико нас је у јамама, вртачама, под свакојаким каменом...ћутке ћемо знати истину, а лаж нека живи...

Ћутаћемо, мучени прогнаници, не замерите, док је ваше горело нама је грејало.

Док је топло гузици, добро је, не мари јел од пламена српског огњишта, топло је...

Не могу они толико да нам узму, колико ми можемо да оћутимо и да дамо!

Пише: Михаило Меденица
уторак, 23 јануар 2024 04:03

Ако нас ко у ћутњи препозна молимо нек прећути ко смо, ваља нам још у потаји ћутати.

Још толико тога треба ћутњом да не дамо!

Ћутаћемо, главе су падале да гузице поносно дигну чела.

Ћутаћемо, па нек отимају, пале, руше, рашћерују...ал нек се пазе дане кад гузице проговоре, васељена ће задрхтати...

Не могу они зла да нам учине колико ми зла можемо да оћутимо!

Залуду им све да отму и сатру- гузице ће остати, а ту светињу не дамо по цену образа!

Образа је још нешто остало на комад и кило, па ако има вољних...ал нек ћуте јер ако проговоре- толико ћемо заћутати да ће се о томе говорити.

Или неће?

Шта рећи о народу Студенице који уместо Бога целива ланце и гузице...

(Два у један)